

Erinran

Birger Sjöberg

Solo

Kän - ner Fri - da den plat - sen i - gen? "Åh, ja - ja - män, åh, ja - ja -
Fes - tens gud sku - rit strå, bru - tit kvist... "Det mär - kes visst! Det mär - kes
Bäc - ken si - nar, och mitt i dess lopp... "En kaf - fe - kopp, en kaf - fe -
Till Na - tu - ren ej Fes - ten är vän... "Åh, nä - ne - men, åh, nä - ne -

Right Hand

Left Hand

mp

4

- män, vad jag kän - ner den i - gen!" Förr en bänk stod så mur - ken bland
visst! Förr gick grä - set till min vrist." Nu Na - tu - ren fått kort - klippt sitt
- kopp, nu de lå - ta få ett dopp." Snart den böl - jan har mis - tat sitt
- men, men nog glä - des man åt den!" Fri - da ytt - rar sin å - sikt så

7

skog... "Jag minns den nog, jag minns den nog, och jag minns, hur få - geln
hår. "Ah, jag för - står! Ah, jag för - står! De har klippt, så det för -
blänk. "Ja visst! Åh, tänk; Ja visst! Åh, tänk, när vi sut - to i dess
tryggt... "Är hå - ret snyggt? Är hå - ret snyggt? Jag tror blå - sten är för -

9

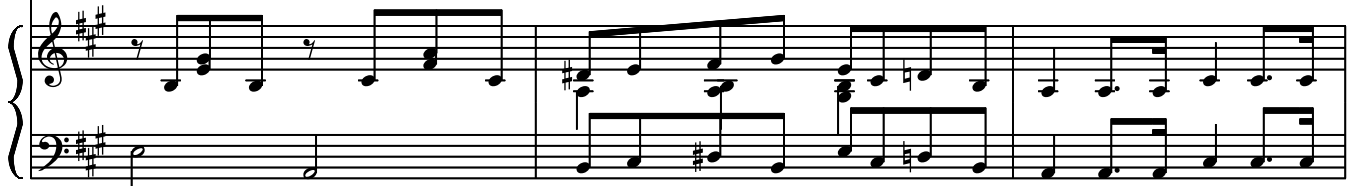
slog." Där, som då fanns en orm-bunks-flock med dag-gigt spin-del-flor, flad-drar
 - slår!" Där blott fin-ken i gläd-je slog sin dril-lan-de re-velj, då-nar
 stänk!" Där, som förr stod en tall, du vet, med surr av myg-gor sång, ski-ner
 - ryckt!" Själv jag gär-na vill tän-ka på de for-na blom-ster-fält, där bland

12

tält-du-ken fest-ligt kring vårt gla-da "post-kon-tor". Men se, björ-ken står va-kan-de
 tu-ban vid fru-set av en soc-ker-dricks-bu-telj. Men se, kul-len är lik sig sen
 väc-ka-re-kloc-kan högt ut-i en så-pad stång. Rus-kor va-ja så matt i dess
 fläk-tan-de tält de Fröj-dens blå-a fa-na ställt. Väl, att björ-ken pos-te-rar där

15

än! "Åh, ja-ja-män, åh, ja-ja-män, den har bli-vit som en vän!"
 sist! "Ja visst, ja visst! Ja visst, ja visst, den har ej sin tu-va mist."
 topp. "Ja, tit-ta opp! Ja, tit-ta opp! Vim-peln snor kring gyll-ne knopp!"
 än! "Åh, ja-ja-män, åh, ja-ja-män, den har bli-vit som en vän!"

